

Пуцентейло Оксана

Студентка

Західноукраїнський національний університет

м. Тернопіль

ДЖЕРЕЛА ТА НАПРЯМКИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Ефективність фінансового забезпечення функціонування реального сектора національної економіки визначається насамперед оптимальною структурою і змістом фінансового механізму, що об'єктивно впливає на відносини розподілу і перерозподілу фінансових ресурсів:

1) фінансове планування, що здійснюється за допомогою програмно-цільового, проектного методу і методу експертних оцінок;

2) фінансове забезпечення, що здійснюється шляхом придбання, фінансування, кредитування та інвестування;

3) регулювання, що реалізується за допомогою податкової та митної політики, ліцензування, квотування та сертифікації;

4) фінансовий контроль, що здійснюється в рамках ревізії, перевірки, оцінки, моніторингу та аналізу [5, с. 74].

Важливим чинником динамічного зростання національної економіки є фінансовий сектор. Ефективно діючі фінансові ринки покликані (поряд з розвиненою банківською системою) акумулювати заощадження економічних агентів, трансформувати їх в інвестиції, забезпечувати розподіл фінансових ресурсів між різними секторами та сферами економіки, що, в кінцевому підсумку, сприятиме економічному зростанню і розвитку на базі інновацій. При цьому роль фінансового сектора в забезпеченні інноваційної діяльності та інноваційної взаємодії суб'єктів господарювання реального і фінансового секторів економіки на різних її рівнях є не однозначною.

Фінансовий сектор економічної системи включає ту її частину, яка пов'язана з діяльністю фінансово-кредитних інститутів, до складу яких входять такі суб'єкти господарюючі, як банки, фінансово-кредитні інститути, страхові компанії, фінансові фонди, державні фінансові установи.

Ефективне і раціональне використання фінансових ресурсів підприємства є одним з основних завдань фінансової системи суб'єкта господарювання. Незалежно від того, як саме побудована схема управління, як організовані фінансові відносини на підприємстві, організація фінансової діяльності базується на єдиних базових принципах: економічна самостійність; самофінансування; матеріальна зацікавленість; фінансова відповідальність; контроль; резервування під фінансові ризики тощо.

Як зазначає В. Мацьків "...для фінансової підсистеми характерна грошова форма прояву і широке розмаїття організаційних видів капіталу: банківський, інвестиційний та ін." [6, с. 174].

Так, Ю.М. Клапків переконаний, що за допомогою фінансового механізму страхових інституцій, брокерів чи інших учасників страхового ринку здійснюється передача наслідків реалізації ризику: через посередників – учасників страхового ринку до страхової компанії як інституції професійного менеджменту ризиками клієнтів. Загалом фінансовий механізм ринку страхових послуг – це система з встановлених державою форм і методів організації страхової справи. Він представляє зовнішню частину страхової діяльності, тоді як її внутрішню репрезентує фінансовий механізм страхової компанії [4, с. 138].

Проте на ринку страхування відбуваються різноманітні процеси, адже страховий ринок не повною мірою використовує можливості фінансового механізму страхової справи та його складових у вирішенні соціальних й економічних проблем, що можуть виникнути через настання страхових подій. Неузгодженість окремих форм, важелів, інструментів цього механізму негативно впливає на розвиток соціально-економічної сфери України й добробут її громадян [3, с. 133].

Для успішного стабільного розвитку економіки в Україні фінансовий механізм покликаний забезпечувати повноцінне функціонування системи фінансів і реалізацію фінансової політики суб'єктів господарювання і держави.

Отже, формами реалізації фінансового забезпечення є самофінансування, кредитування та державне фінансування. Кожна з них складається з відповідного ряду елементів (об'єкти та суб'єкти фінансування, джерела фінансування, способи їх мобілізації, порядок надання, зберігання та витрачання коштів тощо), організованих у відповідну систему. Механізм фінансового забезпечення підприємства є тим набором форм і методів впливу на фінансові процеси, який покликаний забезпечити найбільш оптимальну реалізацію прийнятого суб'єктом управлінського рішення.

Список використаних джерел

1. Алексеєнко Л. М., Шулюк Б. С. Соціальні програми: прагматика формування та проблеми фінансування. *Фінанси України*. 2015. № 4. С. 96-105.
2. Дем'янишин В. Г., Гуцал І. С., Кириленко О. П. та ін. Фінансова політика інвестиційно-інноваційного розвитку України: монографія / за ред. В. Г. Дем'янишина. Тернопіль: ТНЕУ, 2014. 463 с.
3. Клапків Л. М., Клапків Ю. М., Свірський В. С. Фінансові ризики в діяльності страхових компаній: теоретичні засади, сучасні реалії та прагматизм управління: монографія. Івано-Франківськ: Видавець Кушнір Г. М., 2020. 171 с.
4. Клапків Ю. М. Ринок страхових послуг: концептуальні засади, технічні інновації та перспективи розвитку : монографія. Тернопіль : ТНЕУ, 2020.
5. Мацьків В. В. Зміст і структура механізму фінансового забезпечення у розвитку суб'єктів господарювання аграрного сектора економіки. *Обліково-аналітичне і організаційно-правове забезпечення діяльності підприємств в умовах інституційних трансформацій : колективна монографія / Р. Ф. Бруханський, П. Р. Пуцентейло [та ін.]*. Тернопіль: ФОП Осадца Ю. В., 2017. С. 71-84.
6. Мацьків В. В. Особливості формування фінансового капіталу підприємств. *Інноваційна економіка*. 2014. № 1. С. 171-175.